

Ročník 17

ŘÍJEN 2007

Cena Kč 5,-

ZE ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE

Dne **10. 9. 2007** se Zastupitelstvo městyse sešlo na své 18. schůzi, kde projednalo zejména následující záležitosti: žádost o prodej části pozemku p. č. 1205/12 v Loučejí /nebylo odsouhlaseno/, žádost o prodej pozemku p. č. 1763/4 ve Supné /nebyl schválen prodej s tím, že pozemek bude zařazen do změny územního plánu pro možné využití k výstavbě/, žádost o prodej nebo pronájem části pozemku p. č. 197/1 v ul. U rybníka /nebyl odsouhlasen prodej ani pronájem s tím, že bude společně se stavebním úřadem řešeno odstranění zanedbaných dřevníků pro uvolnění prostoru k parkování a průjezdu/, žádost o přidělení bytu /městys nemá v současné době volný byt k dispozici, žádost zařazena do evidence/, žádost o pronájem 4 m² pozemku v Chlumu pro kotec psa /odsouhlasen pronájem/, žádost o vyhrazení parkovacího místa pro dodávku /vyhrazeno místo v prostoru bývalého zimního stadionu/, žádost o možnost výuky orientálních tanců v sále radnice/odsouhlaseno/, žádost o finanční příspěvek na koncertní turné v Argentině/ nebylo odsouhlaseno/, vyjádření souhlasu s realizací rozvojové strategie MAS Blanský les-Netolicko, o.p.s. /bude rozhodnuto na příštím jednání/, rozšíření provozu MŠ a nástavba knihovny /byla představena studie stavebního architektonického řešení, která bude dopracována do realizační podoby/, rozpočtové opatření č. 2 a 3 /bude předloženo ke schválení na příštím zasedání/.

Následně pokračovala na své 19. schůzi Rada městyse, která provedla vyhodnocení zájemců na uvolněné místo v domě s pečovatelskou službou a stanovila pořadí uchazečů.

Dne **24. 9. 2007** se na své 20. schůzi sešla Rada městyse, která projednala zejména následující záležitosti: obsazení dalšího uvolněného bytu v domě s pečovatelskou službou, rozpočtové opatření č. 4 /doporučeno ZM ke schválení/, žádost o přechodné ubytování v turistické ubytovně /odsouhlaseno/, žádost Asociace rodičů ZP dětí z Prostějova o příspěvek /nebylo odsouhlaseno, městys přispívá na základě žádostí svým zdravotně postiženým občanům/, úprava nájemného v bytech městyse /schválena úprava dle nové vyhlášky, která mění cenu nájemného včetně pronájmu garáží, jako příslušenství k bytu/, žádost o vyjádření k převzetí veřejně prospěšných objektů nově budovaného technického vybavení v Chlumu, tj. komunikace, vodovod, kanalizace, veřejné osvětlení /RM souhlasí s převzetím do správy po řádném dokončení a kolaudaci/, výroční zpráva Základní a Mateřské školy v Křemži /RM souhlasí a doporučuje ZM ke schválení, zpráva byla projednána školskou radou/ a aktuální stav přípravy nástavby MŠ a rozšíření kapacity školní družiny na 80 dětí.

Ing. Josef Troup-starosta

KALENDÁRIUM

3.10.1937 – slavila Křemež a přifařené obce padesáté výročí vysvěcení farního kostela sv. Michaela archanděla slavným triduem, které řídil P. Fr. Dvořák, kněz řádu sv. Dominika z Litoměřic Mši sloužil prelát P. Václav Příbek z Českého Krumlova za asistence pěti kněží a za přítomnosti vikáře Velíška z Vitějovic. Po mši byl uspořádán průvod po křemežském náměstí za účasti zástupců patronátu a velkého počtu věřících. K těmto slavnostem byla provedena knížecím patronátem vzorná vnější oprava kostela nákladem 18 000 Kč a úprava prostranství před hlavním vchodem položením kamenného schodiště z nákladu obce a všech katolických osadníků.

4.10.1925 - byla slavnostně otevřena horská chata na Kleti nazvaná po schwarzenberské kněžně Terezinou chatou. Podrobnější údaje o této události zveřejníme někdy příště.

20.10.1938 - navštívil Chvalšiny na pozvání místních ordererů Adolf Hitler a pronesl z balkonu na náměstí projev. Potom se přesunul se svým doprovodem přes Rohy na Kletř, aby si obhlédl krajinu, kterou hodlal okupovat. Údajně byla mlha, a tak byl vůdce rozmrzen, že nic nevidí.

23.10.1887 - byl slavnostně vysvěcen biskupem Martinem Říhou nový kostel. Stojí na místě kostela vzpomínaného již ve 14. století. Je zbudován ve slohu novogotického podle plánu schwarzenberského stavitele D. Devoreckého. Obraz patrona chrámu archanděla Michaela je dílem hlubockého rodáka Rudolfa Váchy, což byl dvorní malíř rodiny Schwarzenberků. Modelem k postavě archanděla Michaela stála slečna Texlová, herečka mnichovského Rezidenztheatru, modelem k satanovi italský zpěvák Nigris.

25.10.1980 - ve věku 67 let zemřel děkan P. Josef Kniže. Pro své zásady, neohroženost a vlastenecké přesvědčení zůstává pro mnohé stále vzorem a věřím, že nebude zapomenut.

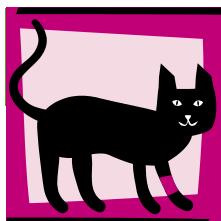
28.10.1918 - v podvečerních hodinách očekával přednosta stanice Křemže, jako kdy jindy, příjezd vlaku na peroně. Vlak přijížděl od Č. Budějovic a již od lesa byl slyšet veselý zpěv. Po příjezdu vlaku do stanice zpíváno „Hej Slované“ (píseň do té doby zakázaná) a za zpěvu

národních písní šel průvod do Křemže. Tolik kronika železniční stanice Křemže. V Křemži pak rozjásaný dav strhl z budovy pošty rakouského „orlíčka“ a nastala všeobecná veselice. Již druhý den se pak postupně vraceli první vojáci z fronty domů a nakonec se vrátili jako slavní hrdinové naši legionáři. Těm byla ve Křemži postavena slavobrána. Sešlo se jich z různých bojišť asi 30 a v roce 1920 se sdružili v Odbočku svazu čsl. Legionářů. Jejím předsedou byl bývalý kapitán ruských legií Jan Roubík, v té době nadlesní na myslivně v Bohouškovících.

28.10.1937 - byl uspořádán Jihočeskou župou svazu lyžařů již 3. ročník štafetového běhu od jezera Plešného do Českých Budějovic. Trať měřila 79km, start byl u tehdejší Lucemburské chaty na Plešném jezeře a cíl na Švehlově náměstí v Č. Budějovicích. Zúčastnilo se 28 běžců, kteří se na trati neustále střídali a štafetu, větev kosodřeviny z pohraničních hor, si předali celkem 194krát. Celkový čas činil 4:10:02 hod. Ve větších místech, kudy trať probíhala, byli běžci vítáni obecními a učiteli shromáždění s žactvem odevzdávali pozdravné adresy. Kromě významu sportovního znamená štafetový běh v den státního svátku i posílení českého živlu v Pošumaví. Tolik zpráva Náčelnictva župy.

28.10.1938 - byl v Křemži odhalen pomník padlých, dílo sochaře V. Duška z Tábora. Představuje truchlící matku Vlast, která se vděčně sklání nad umírajícím vojínem.

Ing. Jan Mejzlík

O KOČKÁCH A KOCOURECH

Většinou se říká, že kočka musí mít volný výběh a nemůže žít jen v bytě. Rozhodně to není celé pravda. Kočka je velmi přizpůsobivý tvor a dokáže v dobrých podmínkách žít prakticky kdekoli. Bydlí-li kočka ve městě, kde je velká frekvence a není možné ji zajistit bezpečnost při toulkách venku, je rozhodně nejlepší, aby žila v bytě. Od kotěte si zvykne velmi lehko v bytě, kde bude mít veškeré pohodlí. Musíme však zajistit okna tak, aby nemohla vypadnout, nebudeme mít doma jedovaté květiny (difenbachie a jiné) a dáme kočce kočičí WC, nejlépe dva, každý v jiné místnosti. Také potřebuje škrabadlo, aby si nebrousila drápy tam, kde se nám to nelíbí.

Kočka, která se v bytě narodila a žila v něm až do dospělosti, by těžko zvládala náhle přechod ven se všemi riziky a hluky. Musela by si pomalu zvykat a pomalu seznamovat s novým prostředím. Asi těžko bude někdo pouštět ven kočku některých čistokrevných plemen, které jsou velmi atraktivní, poněvadž je může někdo ukrást. Rozhodně svým zjevem budou nepřehlédnutelné.

Kočka je šelma s vysoce vyvinutými smysly a jejich instinkty při soužití s lidmi nijak nezesláblý. Pokud chodí kočka pravidelně ven je dobré, aby měla ve dveřích klapku, kterou může projít do domu kdykoliv. Musí být očkovaná nejen proti kočičím chorobám, ale hlavně proti vzteklině. Je dobré, aby

měla ochranu proti blechám a klíšťatům a pravidelně byla odčervována. Dobré je také kočku očkovat proti borelióze. Kastrace koček zabrání nežádoucímu potomstvu a u kocourů hlavně toulkám a rvačkám a přenosu nemocí při častém kontaktu s kočkami, které nejsou tak pečlivě ošetřovány. V dobrém prostředí, kde nehrozí kočkám přímé nebezpečí, že skončí pod koly auta nebo ji někdo zastřelí, otráví apod., se může dožít velmi vysokého věku. Výjimkou není ani dvacetiletá kočka.

Jsou také kočky, které mohou mít při svých toulkách venku nějakou velmi ošklivou zkušenost a pak již ani sami netouží pohybovat se venku, ale jsou rády v bezpečí domova. Pokud chce někdo kočku mít jen v bytě, je moc dobré si pořídit dvě kočky, poněvadž si mohou spolu hrát svým kočičím způsobem, který ji nenahradí ani ty nejlepší hračky a majitel.

Kočka potřebuje v bytě ještě trávu ke kousání. Speciální kočičí tráva se dostane koupit v obchodech s potřebami pro zvířata. Jídlo a voda je samozřejmostí.

Pokud se někdy majitel kočky musí odstěhovat do městského bytu a má zde zahradu, je dobré nechat pro kočky udělat voliéru dostatečně velikou, která je pro kočku jistou mírou volnosti a kde si může užívat střídání ročních období, pozorovat ptáky apod. Mnoho chovatelů čistokrevných

atraktivních koček takto zajišťuje volnost svým krasavcům, ale na noc je bere domů.

Při stěhování je nutné kočku, která byla zvyklá běhat venku, vypustit v novém prostředí po třech týdnech až měsíci, aby si zvykla na nový domov. Není pravdou, že kočka má ráda jen svůj domov, ale také svou rodinu, která se o ni dobře stará a miluje ji.

Také je dobré, když je kočka čipována. Pokud by se ztratila a přečte se její čip, může se dostat ke svému majiteli velmi brzy. Skenery pro přečtení kódu neboli čtečky má každý veterinární lékař, snad je postupně bude mít i policie a samozřejmě útulky. U psů se toto označení používá častěji.

Ještě jedna rada v případě, že kočka v bytě dělá něco, co se nám nelíbí a nechceme, aby to dělala. Nekřičte na ni, to kočky neberou a některé tím můžete stresovat, rozhodně kočku nebijte, ale stačí dětská pistolka na vodu a takový vodní zásah v pravou chvíli se nemine účinkem. Je to vyzkoušené. Nestačí-li to jednou - stačí to opakovat a určité ta nevhodná činnost přestane kočku bavit.

Jak dlouho žije kočka? Je to samozřejmě individuální a záleží to na mnoha okolnostech. Jako průměrná délka života se uvádí 10 až 15 roků a může to být i více. Ale v tomto případě se většinou jedná o kočky, které žijí doma, jsou dobře krmené, kastrovány a mají dobrou lékařskou péči.

Nejvíce ohrožené jsou kočky, které žijí hlavně venku a pak jsou také kočky bez domova, které se určitě nedožijí vysokého věku. Jsou to kočky, které jsou na příklad v kravínech nebo jiných takových podobných zařízeních. Většinou se tam dostávají tak, že nezodpovědní lidé je sem přinesou jako malá koťata od své kočky, kterou nemají kastrovat a vystaví tak tato malá koťata nedobrému životu v tomto prostředí. Úmrtnost těchto koťat je vysoká, poněvadž nejsou pravidelně odčervována, krmena kvalitní stravou, očkována. Hrozí jim zde ještě další nebezpečí od skotu, traktorů a podobně.

Dalším způsobem, jak se zbavit nechtěných koťat je nešvar, hodit je některému sousedovi do zahrady, ať se postará. Někdy se takovým koťatům podaří najít krásný a milující domov, ale někdy to skončí špatně. Nevím, proč se mnoho lidí brání tomu, aby dávali kočku i kocoura kastrovat a omezili tak nárůst bezprizorních zvířat, jejichž život je v mnoha případech špatný a končí většinou tragicky. Podobně je tomu i u psů, kdy také lidé nechávají množit různé křížence bez toho, že by pro ně pak zajistili domov.

Jak je to s věkem kočky v poměru k lidskému věku? Kočičí dětství končí pohlavní dospělostí. Roční kočka je v lidském pojetí asi 18 let stará. Jeden rok kočičí se počítá přibližně jako 7 roků lidského věku. Kočka, která se dožila 10 roků, je asi 65 roků stará, kdyby byla člověkem a u koček, které přesáhly tento věk, se může počítat 1 rok kočičí jako 3 roky lidské. Je to samozřejmě jen orientační značení, nelze to brát jako definitivní.

Podobně je tomu i při určování stáří psů, kde je na to více

názorů. Nejkratší život mívají většinou nekastrování kocouři, kteří při svých toulkách zahynou pod koly aut, nějakému psovi v tlamě nebo rukou zlého člověka, uhynou na zranění, která si přivodili při svých avantýrách.

Mezi 8. a 10. rokem začíná kočka stárnout. Začíná hodně spát, slábne jí zrak i sluch, kolem čenichu jí srst šediví, začíná někdy hubnout a hodně vyhledává teplo a klid. V takovém období života je třeba přizpůsobit požadavky starší kočky pro její prodloužení života. Je možné krmit ji stravou pro kočky staršího věku, označované jako senior. V tomto období života jsou kočky citlivější a hůře se vyrovnávají se změnou bydliště, se ztrátou milovaného člověka, a také pokud jedeme na dovolenou, je třeba, aby kočku opatroval spolehlivý člověk v jejím domově. Hodně pozornosti je třeba věnovat zdravotnímu stavu kočky. Rozhodně bude mít jiné potřeby, nežli ve věku kočičí mladosti.

Někdy bychom byli docela překvapeni, jak může být veliké takové teritorium koček nebo kocourů. Takže největší teritorium má samozřejmě kocour, který žije volně. Může to být i několik desítek hektarů. Je to závislé na tom, jaká je možnost lovu, kolik je zde koček k namlouvání atd.

Kočka má menší teritorium, protože potřebuje jen revír pro lov, když se musí starat o kočičí rodinu. Kočky a kocouři, kteří mají svého člověka a jsou kastrování, navštěvují jen okolní zahrady od svého domu. Kam by se také honili, stravu mají zajištěnou, loví pro zábavu a se sexem nemají starosti.

Hranice svého teritoria si značují močí, mazovými žlázami, které mají na hlavě a drápou po různých předmětech, kde zanechávají právě svoji pachovou stopu. Některá místa ve svém teritoriu si silně brání proti jiným kočičím vetřelcům. Takže to také nemají ve svém kočičím životě nikdy lehké, stále musí být ve střehu a určitě si zaslouží, aby měly někde domov, kde mají svou misku s jídlem, pelíšek a také pohazení. Kočka je velmi příjemná společnice, čistí náš domov od nežádoucích hlodavců, kterých se nám letos urodilo hodně, díky teplé a nenormální zimě.

O kočkách si lze koupit různé naučné knížky a také měsíčně vychází pěkný časopis Naše kočky. Čím více získáte informací o těchto milých a přítulných zvířatech, určitě si je zamilujete a budete obdivovat jejich inteligenci, dovednosti a přítulnost.

Kočka, která byla milována a uctívána tolika národy, si rozhodně nezaslouží špatné zacházení a nezájem.

K. Pavčíková

Oznámení

Všichni, kteří mají zájem o zakoupení
leteckých snímků Křemže,
mohou si tyto objednat
u sekretářky ÚM paní Schusterové.

FOTBALISTÉ KŘEMŽE V ZÁŘÍ

Oblastní I. B třída

2. kolo: Křemže – V. Brod 2:2 (0:2). Křemežští mají z tohoto okresního rivala patrně už komplex, neboť jej v krajské soutěži neporazili ani na pátý pokus. V úvodu sice měli

domácí několik slibných šancí, ale udeřili hosté. Váhavou rozehrávku vystihl Pomije, obešel tři hráče, po narážečce s Jirkalem se dostal až do vápna a pod vybíhajícím Linhou otevřel skóre – 0:1. A ve 24. minutě bylo domácím ještě hůř. Katastrofální hrubku stopera Matouška využil Krauskopf, který předložil míč dobíhajícímu Jirkalovi, který pohodlně do prázdné branky upravil na 0:2. Vyšebrodští pak kontrolovali hru a do kabin šli s uklidňujícím náskokem. Ten se ovšem zmenšil už dvě minuty po obrátce. Domácí nastoupili do druhé půle jako vyměnění a ve 47. minutě dali kontaktní branku, když prudký centr Edelmána z rohového kopu skončil po teči jednoho z hostujících zadáků pod břevnem Rapčanovy branky. Křemežští si poté vynutili velký tlak a bylo jen otázkou času, kdy vyrovnej. Po dalším rohu Edelmána ještě Procházka nechytatelnou hlavičkou orazítkoval spojenci, ale v 73. minutě to už přišlo. Metr přes šestnáctkou byl faulován Brabec, míč si k trestnému kopu postavil Chromý a krásnou střelou přes zeď do šibenice nedal hostujícímu brankáři šanci – 2:2. Závěrečný nápor však už další změnu skóre nepřinesl, a tak si Křemežští v partii s vyšebrodským Dynamem musí na první výhru ještě počkat. Sestava Křemže: Linha, John (60. P. Kouba), Matoušek, Procházka, Novák, L. Rolník, Edelman, Chromý, Bartoš, Brabec, Filip (83. Opekar).

3. kolo: Kaplice B – Křemže 3:1 (1:0). V dalším derby se hrál na první třídu zejména v první půli nadprůměrný fotbal. Křemežští ale znovu tápali v koncovce a dopláceli na „tradiční“ chyby v obraně. Po hrubici v rozehrávce také domácí brankou Pulce otevřeli ve 25. minutě skóre. Šest minut po obrátce John doslova namazal znovu Pulcovi, který zvýšil na 2:0. Pak hosty v 56. minutě oslabil zbytečným vyloučením za nesportovní chování Filip. Za deset minut domácí přesilovku využili a gólem F. Kouby vedli už 3:0. Vzápětí domácí dostali po faulu Štindla výhodu pokutového kopu, ale Linha desítku Koclíře zneškodnil. Křemežští se v poslední minutě dočkali alespoň čestného úspěchu, když se krásnou střelou zpoza vápna prezentoval Matoušek – 3:1. Sestava: Linha, John, Matoušek, L. Rolník, Štindl, Bartoš, Chromý (76. Anderle), Edelman, P. Kouba (25. Novák), Brabec, Filip.

4. kolo: Křemže – Č. Krumlov B 2:1 (1:0). Už při nástupu soupeřů do derby početné domácí publikum zaznamenalo málo vídanou událost. V křemežském dresu vyběhl na trávník matador a historicky nejlepší střelec klubu, dvaadvacetiletý Václav Novák, na druhé straně pak v zelenobílých barvách krumlovského Slavojce hrál nositel stejného křestního jména i příjmení, ještě ani ne šestnáctiletý

mladší dorostenec Václav Novák. A generační bitva otce se synem nakonec vyzněla pro Nováka staršího. Už v 9. minutě se domácí ujali vedení. Dlouhý křížný pas Brabce přistrčil Bartoš hlavou rozběhnutému Anderlemu, který se zprava probil do vápna a pěkným lobem přehodil brankáře – 1:0. V závěru půle měli sice slavojáci viditelně více ze hry, ale do větší šance se nedostali. Naopak v poslední minutě měl pojistku na noze Edelman, umístěnou střelou z trestného kopu však Čábelá vyrazil na roh. Po obrátce pak byl míč častěji na kopačkách hostů. Už po dvou minutách měl vynikající příležitost Hamberger, ale Linha bravurně vyškrábl. A tak trestali domácí. V 55. minutě byl před vápnem faulován Novák, míč si k přímému kopu postavil Chromý a utěšenou ranou přes zeď vymetl všechny pavouky ze šibenice Čábelovy branky – 2:0. Slavojáci pak z převahy dlouho těžili jen řadu standardek, ale bez efektu. Kontaktní branka přišla deset minut před koncem, kdy po pravé straně utekl Lukeš, posadil přesný centr na hlavu Haláčka, který zamířil pěkně pod břevno na 2:1. Jenomže nápor hostů v 85. otupil Mašek, který za řečnění viděl druhou žlutou a putoval předčasně pod sprchy. Křemežští pak už těsný náskok uhájili i v dlouhém nastavení a připsali si cenné tři body. Sestava: Linha, Brabec, Edelman, Procházka, John, Chromý, L. Rolník, Bartoš, Novák (87. Opekar), Štindl (90. Čížmar), Anderle (73. P. Kouba).

5. kolo: Olešnice - Křemže 1:0 (1:0). V partii dvou do té doby sedmibodových celků měli sice Křemežští po většinu utkání výrazně více ze hry, ale prohráli. Už v úvodu totiž platilo známé nedáš – dostaneš. Hned ve 2. minutě šel sám Anderle, obešel i brankáře, ale pak netrefil prázdnou domácí svatyni. A domácí trestali. V 5. minutě se po přetaženém centru ze závaru zblízka prosadil Drtina – 1:0. I v dalším průběhu zápasu byla iniciativa na kopačkách hostů, kteří měli další velké šance, ale bez efektu. Chromý z trestného kopu o vlásek minul. Do dalšího sóla se dostal Edelman, ale s gólmánem přehodil i branku, a tak vyšli Křemežští podruhé v sezoně naprázdno a navíc v závěru patrně na delší dobu přišli o zraněného Brabce. Sestava: Linha – John (75. P. Kouba), Matoušek, Procházka, Brabec (80. Opekar) – Bartoš, Edelman, Chromý, L. Rolník – Štindl, Anderle (35. Novák).

6. kolo: Křemže – Mladé 2:1 (1:0). Fotbal nemá logiku. Zatímco v předchozím zápase v Olešnici předvedli Křemežští velmi dobrou hru a prohráli, tak tentokrát ukázali jen průměrný výkon, ale připsali si všechny body. Od začátku měli více ze hry hosté, dostávali se do koncovky, ale při tutovkách Tondra a Prince vždy výborně zasáhl brankář Linha. A udeřilo na druhé straně. V 35. minutě se z 30 metrů do míče opřel Novák a krásnou ranou vymetl šibenici mládežské branky – 1:0. I po obrátce byla iniciativa na straně hostů, ti ale vytěžili jen řadu rohů. V 76. minutě tak z nenápadné akce profitovali domácí. Střídající Opekar u postranní čáry narazil Chromému, na jehož přetažený centr si za obranu naběhl Lukáš Rolník a lehkou tečí usměrnil míč přesně k tyči na 2:0. Deset minut před koncem ještě hosté

přesnou hlavičkou kapitána Tondra závěr zdramatizovali, ale víc už nestihli. Sestava: Linha – John, Edelman, Procházka, Šulc (84. Anderle) – L. Rolník, Novák (75. Opekar), Chromý, Bartoš – P. Kouba, Štindl.

Okresní soutěž muži

1. kolo: Křemže B – Zdíky 6:0 (2:0), branky: Anderle, Klinkl, Benda, P. Kouba z penalty, Neuberg, Čížmar.
2. kolo: Velešín B – Křemže B 2:0 (1:0).
3. kolo: Křemže B – Pohorská Ves 8:1 (2:0), za domácí: P. Kouba 4, Klinkl 2, Stejskal, J. Stráský.
4. kolo: Větrní B – Křemže B 2:2 (0:1), za hosty: Schuster, P. Kouba.

Okresní přebor žáci

1. kolo: Křemže – Větrní 0:5 (0:1).
2. kolo: Křemže – Hořice 8:0 (2:0), branky: Kouba 2, Jindra 2, Chaloupka, Jakubec, Panský, Kolář.

Text a foto: Karel Vosika

◀ Dlouholetá opora zadních řad Jiří Stráský se konečně dočkal i první mistrovské branky v křemežském dresu, když skóroval v zápase béčka proti Pohorské Vsi.

EXPEDICE SLOVENSKO 2007

Krásný výlet do Vysokých Tater uskutečnili ve dnech 24. 8. - 1. 9.07 již podruhé příznivci turistiky z přilehlých vesniček pod „Kletí“.

Výlet pod názvem Expedice Slovensko měla v minulém roce takový ohlas, že se opět dali dohromady milovníci přírody a turistiky a rozjeli se do tohoto malebného kouta Slovenska.

Respekt si v tomto roce zaslouží parta obdivuhodných žen (v přezdívce „naše babčič“) z Nové Vsi, Stupné a Chmelné. Neuvěřitelným způsobem zdolaly všechny výstupy, které jsme společně absolvovali, např. výstup na pravý slovenský kotár, do vesničky Vlkolínec, kde se čas zastavil někdy v předminulém století, sjezd na pltech po Dunajci, Slovenský ráj (cesta vede po dřevěných žebřících ležících na zemi), jízdu na kolech, pochod na Popradské Pleso a cintorín horolezců, pochod z Hrebienku k vodopádům na Studeném potoce,

NOVÍ ŠKOLÁCI

Tak jako každý rok s nastupujícím měsícem září přibylo nových školáků. Na první pohled tyto žáky pozná každý. Jsou drobní, malí, trochu vystrašení, ale zatím natěšení na školní práci. Čekají je náročné, vzrušující a tajemné úkoly, které jim paní učitelka připravuje s nejlepším svědomím. Její snahou je, aby malým svěřencům vydržela zvědavost a chuť do školní práce co nejdéle.

Kromě paní učitelky Velíškové našim nováčkům pobyt v novém prostředí pomáhají poznávat i jejich nejstarší spolužáci, žáci devátých tříd. Na slavnostním zahájení školního roku na křemežské radnici prvňáčky přivítali, společně zamávali dojatým rodičům a odvedli žáčky do „velké“ školy. Školní rok začal.

Ať se všem práce v novém školním roce daří, těm nejmenším a těm nejstarším obzvlášť.

Dagmar Koubová

Náš pobyt ve Složci

V pondělí 10. září 07 jsme se s třídou vypravili na tři dny do Složce. Cesta vlakem trvala dlouho, protože vlak měl spoždění. Ubytovali jsme se v informačním středisku. Měli jsme pokojíčky s palandami. Na jídlo jsme chodili do hotelu Bstruh. Nejvíce nám chutnaly borůvkové knedlíky. S vedoucími Pavlínou a Evou jsme hráli různé hry, namířeni na ekologii a praxi. Také jsme navštívili eco-farmu pana Štěpánka ve Slunéčnici. Nechybělo ani vycházka do lesa na houby.

Domů jsme se vrátili s krásnými zážitky.

září 3. třídy

PUŠTÍK

Lesy, aleje se starými dutými stromy a rozlehlé městské parky obývá stálá středně velká sova – **puštík obecný**.

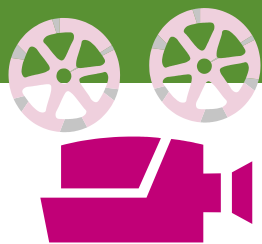
Délka jeho těla je asi 40 cm, rozpětí křídel 90 cm, zbarvení s přechodem od rezavě hnědé po šedou, oči jsou velké a tmavé. Peří je jako u všech sov pokryto množstvím drobných chloupků pohlcujících zvuk při letu, což je důležité zejména pro překvapování kořisti v naprostém nočním tichu. Puštík žije skrytým nočním životem a svou přítomnost prozrazuje nejčastěji táhlým daleko slyšitelným houkáním, někdy znějícím chvělivě. Houkání se ozývá po celý rok s nejvyšší intenzitou při toku v předjaří a na jaře. Hnízdění probíhá v březnu až dubnu. Pár k němu využívá nejčastěji dutiny stromů, vhodné výklenky lesních samot a stará hnízda větších ptáků. Snůška čítá 2 – 5 bílých vajec. Během hnízdění ptáci svůj domov statečně brání. A nezaletnou se ani člověka, octne-li se v jeho bezprostřední blízkosti. Potrava puštíků je velmi pestrá. Nejpočetněji jsou v ní zastoupeni drobní hlodavci, dále ptáci do velikosti holuba, plazi, obojživelníci a dokonce i ryby. Puštík obecný je nejběžnější sovou našeho kraje. Za klidných večerů můžeme jeho houkání zaslechnout v okolí

Třísova, Holubova, Krásetína, Chlumu a Loučeje.

Různé příhody zažívají s puštíkem myslivci na svých loveckých výpravách. Jeden takový zážitek si odnesl z noční čekané i můj kamarád a dodnes na něj s úsměvem vzpomíná:

Se svým otcem usedli na posed při okraji rozlehlé paseky v kletském bukovém lese. Zatímco myslivec pozorně naslouchal každému zvuku, který by prozradil postupující tlupu divočáků, staršímu z dvojice po dlouhém čekání ztěžkla víčka únavou a spokojeně usnul. Ne však nadlouho. Z protější stěny lesa vylétl puštík a se zrakem upřeným pod sebe sledoval měsíčním světlem ozářený terén paseky. I jemu by přišla vhod dobrá pozorovatelná odкуда by mu neunikl sebemenší pohyb, nebo alespoň zašeleštění neopatrné myšky. Když zahlédl posed, prudce zlomil svůj let a oklamán strnulou pozicí obou postav, dosedl přímo na čepici podřimujícího muže. Ten se nesmírně lekl. Než se ale stačil vzpamatovat, překvapená sova rozevřela křídla a rychle se ponořila do tmy. Později ještě několikrát zasvítla světlá spodina sovích křídel ve tmě nad posedem. Snad se sem i noční letec vracel proto, aby si dovedl vysvětlit co se mu to vlastně přihodilo.

– Pavel Jakeš –

HISTORIE KINA VE KŘEMŽI

V letech 1926 – 27 byla postavena podle návrhu ing. Arch. Hynka Schneidera v Křemži sokolovna. Pozemek byl koupen od MUDr.

V. Maška, rozpočet a stavební

dozor měl pan Bohatý z Holubova, náklady činily 283 tis. Kč. Nesloužila jen tělovýchově, ale byl to i stánek kulturní a společenský. Před 80 lety, 30. dubna 1927 zahájilo kino provoz němým filmem „Okovy“. Děj filmu doprovázel na klavír Jaroslav Cipín a na housle Jan Mejzlík. V r. 1935 byla zakoupena aparatura na film zvukový. Na tamním jevišti hrával 2x až 3x za rok svá představení ochotnický spolek Smil, tehdy už spojený se Sokolem. Kromě pravidelných cvičení pořádali sokolové veřejná vystoupení tzv. akademie, přednášky, taneční hodiny, mikulášské zábavy, populární šibřinky i školní představení. V přísálí byla i kuchyně pro výuku školních děvčat na vaření. O prázdninách jednota pronajímala sokolovnu pražským oddílům, jimž se říkalo kolonie. Správcem objektu byl Jan Pavelec, jinak švec a myslivec, který s rodinou v sokolovně bydlel. Kromě úklidu měli na starosti v zimě i topení ve velkých kamnech v sálu. První předválečné filmy s Pištěkem, Nedošínskou, Burianem, Voskovcem, Werichem, Novým, Haasem, jsou úspěšné i dnes jako filmy pro pamětníky. Za okupace chodili lidé především na české filmy, které i v době poroby v rámci možností poskytovaly zábavu a rozptýlení, ať už klasika nebo i třeba studentské filmy s Marvanem, Peškem a Plachtou. Dnes se díváme jinak i na domnělou kolaboraci jejich tvůrců. Baarová, Mandlová a Burian se ideologicky nezpronevěřili, to jejich kolegové po 30 letech za normalizace byli vstřícnější. Po roce 1945 přišly na řadu filmy válečné, které jsme jako kluci nadšeně prožívali, a po nich záplava filmů sovětských. Návštěvnost byla nevalná, muselo se hrát, když bylo prodáno 5 vstupenek. Naše kinematografie produkovala hlavně filmy budovatelské, životopisné a historické. V polovině padesátých let se objevily první vlašťovky ze zahraničí – G. Phillip a Lolobrigida ve Fanfánovi, Y. Montand ve Mzdě strachu. Brzy následovali Gabin, Delon, Belmondo, Lorenová, Mastroiani aj. Největší divácký úspěch měly tehdy filmy o Vinetouovi, o Angelice a Sedm statečných, to nestačily ani přístavky a muselo se druhý den opakovat. Nová vlna českých filmů v šedesátých letech obobývá svět (Obchod na korze – Kadár, Klos; Ostře sledované vlaky – Menzel; Lásky jedné plavovlásky – Forman). Hrávalo se třikrát v týdnu (středa, sobota, neděle), televize ještě nebyla tak rozšířená. Vestibul býval plný, pan Pavelec stříkal v sálu lesní směs a paní Sklářová prodávala bonbóny, jejichž šustění provázelo každý začátek promítání.

V padesátých a šedesátých letech proběhl rozsáhlý úpravy kinosálu. Promítalo se náhradně v sálu restaurace u Jungwrtů. Tělocvičné náradí, včetně kruhů po pravé straně sálu, se přestěhovalo do tělocvičny nové školy, v sokolovně zrušena galerie a zbudována dřevěná mírně šikmá podlaha s řadami sedaček. V době od 1. května do 17. listopadu 1967 provedena zásluhou vedoucího kina Jiřího Bíci velká přestavba kina na širokoúhlý formát. Protože nebyly peníze, pomáhali brigádníci, hlavně Jirka

Stráský, Jirka Domin a Honza Weber. Elektroinstalaci udělal Zdeněk Svoboda, obložení stěn koženkou Franta Jakeš. Významná byla i pomoc vojáků z Boletic a unikátní nastavení dvou nosných traverz 36 cm navařením z obou stran, aby bylo možno vybourat portál jeviště pro široké plátno. Složitá byla rovněž instalace teplovzdušného topení, zbudování schůdků v hledišti i vstupního prostoru do sálu. Byla zakoupena aparatura pro širokoúhlé promítání a 17. listopadu 1967 uveden první širokoúhlý film Člověk obojživelník.

Na přilehlých kurtech se hrával volejbal. V r. 1965 jsme jezdili do Kuklova, kde režisér Vlášil natáčel Údolí včel. V době normalizace se Barrandov zaměřil na veselohry většinou s kuriózními tituly (např. Pane, vy jste vdova) se spoustou nezlobivých herců, aby oni i diváci byli spokojeni. Ale natáčely se i vtipné filmy, např. Na samotě u lesa, Kulový blesk, Vesničko má středisková. Rovněž cizí produkce byla slušně zastoupena, i když se pochopitelně vybíralo jen to nezávadné. Po roce 1989 vítězí na celé čáře komerce, hlavně americká, s premiérou násilí, fantastična, erotiky a technických efektů. I když cena vstupenky vyrostla ze 2,- Kč v roce 1953 na 30,- Kč v r. 1997, stává se provoz kina prodělečným. Návštěvnost v menších kinech klesá, sám jsem byl v té rušné době v kině jen jednou – na oskarovém Koljovi. V r. 1997 se nabídla paní Röslerová z Prahy, že kino odkoupí a bude provozovat. Měla velké plány, ale když došlo na placení, nemohli ji najít. O rok později byl provoz kina Svět v Křemži ukončen. Dnes případní zájemci musí do multikina v Č. Budějovicích. Čtyřlenná rodina za návštěvu třeba Vratných lahví zaplatí za vstupné, cestu a malé občerstvení 800,- Kč.

Z personálu podílejícího se během let na provozu kina se mi z dětských let vybavují v pokladně paní Brůnová, uvaděč Vojtěch Havel a v promítací kabině Bedřich Čížek a Sládek, časem je vystřídali další – Brejcha, Vinda Sklář, Časenský, Šafek, Dřevíkovský, promítači Parýzek, Štěpán, Stráský, Beneš, Kubica, Klimeš, uklízečka bábinka Houlíková, Sarauer, Pokorná, Šanderová, Hůrský, Sobolová. Topení měl na starosti pan Konzal. Dobrodružnou dopravu nafty od „benzinky“ zajišťovali Jirka Bíca a Jarda Štěpán s malotraktorem a lejtou. Vzpomínám i na různé významné akce, které se na jevišti sokolovny odehrály – na herecký výkon pana faráře Čecha v roli Harpagona, na besedu s herci Jihočeského divadla Bulíkem, Bauerovou a Rodenem, na premiéru filmu Vlak pro Prahu s režisérem Novákem a herci Hořčíčkou a Čížkovou, na veřejnou schůzi v roce 1976, kde vystoupili sovětští umělci v čele se světovou hvězdou Allou Pugačevou. Po roce 1989 byl nabitý kinosál svědkem prvních shromáždění občanů, na prknech se střídali ministři Štěpová, Benda, poslanci Vlach, Tyl, Buzková, Pešek, Sládek, umělci M. Skarlantová, a P. Bobek, šachista a politik Pachman.

Nechce se mi věřit, že ta krásná, dnes už historická budova křemežského kina zvolna chátrá a nikdo o ni nestojí. Už jenom kvůli těm sokolům, co se na ni skládali a chodili pomáhat ji vystavět.

– František Sarauer –

MITAD DEL MUNDO, KRÁTER PAPALLACTA ANEB JEDNODENNÍ NÁVŠTĚVA SEVERNÍ POLOKOULE

O víkendech se v organizaci MeHiPro, respektive v kanceláři v Quitu, nepracuje, takže jsem si na své první volné dny naplánovala výlet za Quito. Rozhodla jsem se Vás navštívit na severní polokouli – usmyslela jsem si totiž najít rovník a o několik metrů ho překročit na sever. Tímto směrem měl také být kráter a nějaké ostatky z doby Inků (a průvodce Lonely Planet téměř nikdy nelže).

Již odjezd z Quita byl zajímavý. Na cestu jsem se ptala mé učitelky španělštiny, dále paní, u které bydlím, a ještě Davida (kolega z práce). Každý mi s jistotou řekl, odkud odjíždí autobusy do Mitad del Mundo, městečka přibližně 20 km severně od Quita ležícího přímo na rovníku – ostatně jak již sám název napovídá – střed světa. Matoucí ale bylo, že mi každý z mých „poradců“ řekl úplně jiné místo. Ona by procházka po ranním sobotním Quitu (odmyslí-li vzdálenosti velkoměsta) mohla být i příjemná, kdyby tady znali katalyzátory a na ulicích se dalo normálně dýchat.

Nakonec byla pravda o místě odjezdu někde uprostřed. S pomocí mapy, průvodce, několika dotazů směřovaných

místním obyvatelům a především „eskorty“ policie (občas se prostě být blond gringo vyplatí, ale v průběhu mého pobytu jsem se naštěstí rychle zorientovala a tuto pomoc jsem již nikdy nemusela využít.) jsem nakonec dorazila na „autobusové nádraží“, ze kterého odjížděly autobusy doslova na severní polokouli.

Bylo zajímavé, ale zároveň smutné a drsné, vidět okrajové části Suity a to, jak a kde lidé vůbec mohou žít. V pozdějším srovnání se slumy v Limě a především pak v hlavním městě Bolívie La Paz bych tehdy asi tak překvapená nebyla.

Ale zpět k mému výletu. Nejdříve jsem se vydala hledat onen „kráter“. Myslela jsem, že v sobotu tam bude dost lidí, nebo alespoň nějaké cedule, ale kdepak. Hold návyky středoevropských výletníků na turistická značení budu muset rychle změnit! Od jedné jeptišky jsem se nakonec dozvěděla, že z městečka Mitad del Mundo musím ještě popojet jiným autobusem. V něm mi pak řidič ukázal cestu, která odbočovala z té hlavní, a řekl: „*Ariba ariba, señorita*“. Pořád nahoru. Tak jsem šla stále nahoru. Ve výšce skoro tři tisíc metrů nad mořem nic moc.

Najednou byly kolem cesty takové „domečky“ (opravdu v uvozovkách), prasátka a slepice se slunila na cestě a kolem každého obydlí pobíhali psi. Vzpomínala jsem na slova předního českého odborníka na cestovní medicínu o rozšíření vztekliny v těchto oblastech, kde je pojem očkování znám maximálně u lidí. Dále mi začaly běhat hlavou rady průvodců, které rozhodně nedoporučují se samostatně v takovýchto oblastech pohybovat. Ale já ten kráter opravdu chtěla vidět. Nakonec sem ho našla a za tu námahu a asi i riziku to opravdu stálo. Kaldera byla přibližně šest kilometrů široká a dole obydlená. I když počasí nebylo zrovna nejideálnější, tak pohled na vesničky a políčka byl opravdu nádherný. V kaldeře byly ještě dva vrcholy po bývalé sopce, která před výbuchem dosahovala výšky 6 700 m n.m., zato teď měla „pouhých“ 3356. Chtěla sem ještě sejít dolů, ale bohužel začalo hustě pršet. Tak jsem upustila od tohoto plánu a rozhodla jsem se vrátit k původní náplni výletu – najít rovník.

Byl to spíše takový park s různými expozicemi (mapy hvězdných obloh, model koloniálního Quitu atp.), obchůdky s indiánskou tematikou. Uprostřed toho všeho se tyčil památník, kterým prochází rovník – tedy prochází o 240 m jinde, na to přišli při přesnějším měření pomocí přístrojů GPS (což ale většina turistů neví, takže mají fotky a suvenýry pouze z jižní polokoule, určitě jim ale nevadí). To „jinde“, tedy „pravý rovník“ je v muzeu Inti-nan, které bylo opravdu zajímavé navštívit. Kromě „přítomnosti“ „oné čáry“ tam ukazují různé věci spojené právě s rovníkem – člověk je méně silný přesně na rovníku než pouhých několik metrů vedle. A samozřejmě voda – na ukázkou tam měli lavor a opravdu to fungovalo – žádný vír se neudělal, vypadalo

to opravdu zvláštně. Taky se mi podařilo postavit vejce na hřebík, to by se Kolumbus divil! Dále se tam nacházely expozice různých kmenů z pralesa, jak to dříve vypadalo. A jedna Ekvádorka řkala: „Ale ano, já u tohoto kmene mám babičku, oni tak žijí stále“.

Nevím, jestli jste někdy slyšeli o kmeni Shuar, který odřezává (tedy v minulosti to dělal) hlavy svých nepřátel a pomocí různých procedur a bylinek pak tyto hlavy nepřátel zmenšuje na velikost tenisových míčků. Měli tam i skutečnou ukázkou a byl to opravdu zajímavý pohled.

Na závěr tohoto povídání bych ráda napsala jeden zážitek, který dosvědčuje, jak je svět malý a o náhody v něm není nouze. V městečku Mitad del Mundo, přímo u monumentu na rovníku, jsem se dala do řeči s dvěma postaršími muži z Texasu. Cestovali po Ekvádoru a opravdu si v této levnější jihoamerické zemi užívali své severoamerické důchody. Hezky jsme si popovídali, vzájemně se vyfotili na rovníku a rozloučili se. Navečer, již opět v Quitu, jsem šla na návštěvu k jedné kamarádce. A hádejte, kdo tam mimo jiné naseděl – oni dva pánové. Jeden z nich se s tou kamarádkou seznámil v Kolumbii, kde spolu několik dní cestovali. Slovo dalo slovo a druhý den jsme se všichni rozhodli zajít na fotbal – jeden z nejpopulárnějších sportů v Ekvádoru. Stadion byl plný k prasknutí a lidé si zápas opravdu užívali. A to nejen fotbalově. Při sledování se dalo koupit vše možné přes jídlo, pití, ovoce všeho druhu, noviny, telefony, cigarety, čokoládu. Také jste si mohli nechat vyčistit boty, zahrát karty nebo nakojit své děti. Ekvádorci si opravdu umí užívat života při každé příležitosti.

Abych vás nalákala na další pokračování, příště bych vás ráda více seznámila s vlastní dobrovolnickou prací a s životem na ekvádorském venkově – „skoropralese“ v oblasti LaY.

– Mgr. Jana Troupová –

ZELENINA NA ZAHRÁDCE – ANO ČI NE (ČÁST V.)

POKRAČOVÁNÍ

Přestože naše obchody dnes již nabízejí velmi široký sortiment zeleniny, zůstává celá řada druhů nabízena jen zřídka nebo vůbec ne. Přitom je poměrně snadné si je vypěstovat na vlastní zahrádce. Z nich si naši pozornost zasluží zejména **KADEŘÁVEK** (kapusta kadeřavá), který je pozoruhodný hned z několika hledisek. Především je to jeho vysoká nutriční hodnota – obsahuje poměrně značné množství vitamínu C, skupiny B, provitamínu A (karoteny) a celou řadu minerálů, zejména draslík, vápník, železo aj. Dále je velice nenáročný na stanoviště a pěstování vůbec, může růst pod stromy a na vlhčí půdě, a co je v našich podmínkách zvláště zajímavé, můžeme ho sklízet též v zimních měsících, protože dobře snáší i silnější mrazy (-15° C). A máme tak bohatý zdroj vitamínů po ruce po celou zimu. Vyséváme ho v dubnu a na stanoviště vysazujeme koncem května či v červnu. Podle odrůdy vytváří různě vysoký košťál se zkadeřenými listy. Sklízíme je probírkou od konce července a přes celou zimu až do března, jednotlivé listy odlamujeme, nejjemnější jsou mladé, v zimě pak přešlé mrazem.

Z mladých listů si můžeme připravit salát:

Oprané listy nadrobno posekáme, přisolíme, pokapeme citronem a troškou olivového (slunečnicového) oleje, podle chuti přisladíme.

Chutné jsou i karbanátky:

Asi 500 g kadeřávku, 50 – 80 g mletého masa (zbytky pečeně, kuřete, sekané apod.) 1 houska, cibule, 2 – 3 stroužky česneku, olej na smažení.

Opraný kadeřávek uvaříme v osolené vodě, scedíme a nadrobno posekáme. Ve vodě namočenou housku vymačkáme, smícháme s umletým masem, osmaženou cibulí a utřeným česnekem, vejcem a troškou oleje (asi 2 lžice) a kadeřávkem. Po důkladném promíchání tvoříme placičky a na rozpáleném oleji opékáme z obou stran dozlatova. Jako přílohu podáváme brambory (kaši) a salát.

Jako večere poslouží kadeřávek jako mozeček:

Asi 600 g kadeřávku opereme, uvaříme, scedíme a posekáme. Nakrájenou cibuli zpěníme na uzené slanině (kostičky) – přidáme kadeřávek a dusíme doměkka. Pak přidáme 4 – 6 vajec (rozšlehaných) a mícháme až pokrm dosáhne požadované hustoty. Podáváme s chlebem nebo vařenými brambory.

Další zajímavou a hodnotnou zeleninou, s kterou se v prodeji prakticky neshledáme, je **ČERNÝ KOŘEN**. Obsahuje řadu cenných minerálů (sodík, hořčík, železo aj.) a má vysokou nutriční hodnotu díky značnému množství polysacharidů, mezi nimiž vyniká inulín, který je lehce stravitelný a diabetikům nevadí. Kořeny obsahují i látky podporující činnost žláz s vnitřní sekrecí. (Pro pořádek poznamenávám, že insulin je zásobní škrobovitá látka a nelze jej ztotožňovat s inzulinem, což je hormon produkováný slinivkou břišní). Konzumní částí je kořen, který má tmavou pokožku, dužninu bílou, ronící bílé mléko (jako pampeliška nebo pryšec). Za syrova chutná podobně jako ořechová jádra, tepelně zpracovaný jako chřest. Pro pěstování vyžaduje hlubokou dobře živinami zásobenou půdu (kompostem). Podlouhlá semena vyséváme brzy na jaře (březen) do řádků vzdálených asi 25 cm, po vzejití vyjednotíme na 5 – 8 cm od sebe. Sklízíme pozdě na podzim. Kořeny mohou zůstat na záhonu přes

zimu pro jarní sklizeň, neboť jsou mrazuvzdorné. Vyrývat je musíme opatrně, jsou velice křehké a snadno se lámou.

Ze syrových kořenů můžeme připravit **pomazánku** na způsob krabí. Po oškrábání kořeny na jemném (křenovém) struhadle nastrouháme, pokapeme citronovou šťávou a promícháme s majonézou. Podáváme na bílé veče. (Můžeme přistrouhat i trochu mrkve).

Jednoduchá příprava je také s vejci: na kolečka nakrájené oškrábané kořeny (asi 100 g na osobu) povaříme asi 10 minut v osolené vodě. Potom dusíme na másle doměkka, zahustíme asi lžící strouhanky a přidáme vajíčka (1 na porci). Osolíme a zasypeme posekanou pažitkou. Chutnají s chlebem, pečivem i brambory.

Nedoceněnou zeleninou je i **TOPINAMBUR** (slunečnice hlíznatá), kterému se též lidově říká „židovské brambory“. Podobá se skutečně slunečnicím jak je známe, kvete rovněž žlutě, ale vyrůstá z hlíz, podobných bramborům. Jsou však nepravidelně hrbolaté, bělavé až nafialovělé, s výraznými očky. Mají rovněž podobné složení jako brambory, místo škrobu však obsahují opět insulin, a proto je mohou diabetici konzumovat bez obav. Za syrova rovněž chutnají jako oříšky, k vaření se používají jako brambory, v zemědělství se nať využívá jako krmivo.

Na zahrádce nám poslouží jako bohatý zdroj organické hmoty pro kompostování. Na stanoviště není náročný, snáší i svěší období bez zálivky, může růst i ve stínu a je mrazuvzdorný. Hodí se k zakrytí různých zákoutí (např. kompostu) a poslouží i jako větroslam k ochraně teplomilných zelenin, přestože sám vítr příliš nesnáší – snadno ho při větším vzrůstu (i přes 2 m) totiž vylamuje.

Hlízky vysazujeme co nejdříve na jaře asi 40 cm od sebe do hloubky 10 – 15 cm. Sklízíme pozdě na podzim, případně i v zimě (pokud není půda zmrzlá). Protože jde o rostlinu vytrvalou, můžeme při jarním dosběru některé hlízy ponechat v zemi (vydrží 3 – 5 let na místě). Lépe je však na podzim sklídit vše a znovu na jaře vysadit. Topinambury patří k lahůdkovým zeleninám a v kuchyni najdou široké uplatnění – do polévek, na salát, vařené, dušené, zapékané i osmažené jako řízečky.

Na závěr bych chtěl připomenout, že jsem se ve svém příspěvku zaměřil na zeleniny, které na trhu nebývají vždy k dostání nebo se do prodeje dostávají s prodlevou – povadlé, zatím co na vlastní zahrádce je budeme mít vždy po ruce a čerstvé. Běžnou zeleninu (mrkev, kedlubny, zelí, petržel, celer, ředkvičky a ředkev, květák, salát, cibuli, atd.) dostaneme v obchodě prakticky po celý rok a za přijatelné ceny bez pletí a starostí se zálivkou a škůdci. Zapálení zahrádkáři si vypěstují sice i brokolici, pekingské zelí, polní okurky, rajčata apod., ve skleníku či pařeništi papriky, okurky hadovky, rychlené odrůdy listové i kořenové zeleniny. O tom všem by bylo možné dlouze psát, ale to jsem neměl na mysli. Chtěl jsem jen připomenout, že v době, kdy na našich zahradách přibývají jehličnany, množí se jezírka a skalky, rostou pergoly s grily, houpačky, bazény a zahrádky se tak stávají střediskem odpočinku a zábavy s přáteli, je účelné část plochy věnovat přeci jen zelenině. Snažil jsem se poukázat na zeleniny nevyžadující příliš péče a přitom vhodné pro změnu stravovacích návyků ve prospěch zdravějšího života. K tomu vám přeji hodně úspěchů.

-VV-

**DNE 7. 9. 2007 ODVYSÍLALA ČT2 POŘAD O ELEKTRÁRNĚ PANA ING. BEDŘICHA ČÍŽKA
A ODEZVA NA NĚJ BYLA VELKÁ. PO SHLÉDNUTÍ TOHOTO POŘADU PAN ING. ČÍŽEK NESTAČIL ZVEDAT TELEFONY
A ČÍST POŠTU. PŘÍCHÁZELY MU SAMÉ Kladné REAKCE. TADY JE JEDNA ZA VŠECHNY...**

*Vážený pane Čížku,
ani si neumíte představit, jakou mi v pátek udělal radost
televizní dokument o Vašem muzeu. Máte-li trošku času,
pokuste se můj dopis dočíst do konce.*

Ke Křemži a zejména pak k nedaleké vesničce Loučeji mám mimořádně vřelý vztah. Moje maminka se v Loučeji narodila, a já jsem celý svůj život jezdil do Loučeje na prázdniny ke strejdovi Jindřů, makali jsme na žních a byly to nejkrásnější roky mého života. Tehdy se jezdilo vlakem a rychlík Bezdrev, který je z Rakovníka v Budějovicích za tři hodiny a pár minut začal jezdit až v padesátých letech. Pamatuji se, že u vesničky Vrábče se křižuje trať se silnicí. Vlak zastavil před tou silnicí a do vlaku nastoupili ruští vojáci a kontrolovali doklady. Pak jsme popojeli pár metrů za tu silnici a tam nastoupili do vlaku američtí vojáci a provedli také kontrolu. Vystupovalo se ve Mříči a byl to ukrutný kus cesty, autobus začal jezdit do Loučeje až v šedesátých letech. Vystoupili jsme tedy v Mříči a chtěli nechat zavazadla u vzdálené tety, tuším, že se také jmenovala Čížková, ale nemohu to zaručit. A jen jsme vyšli z nádraží, předjel nás Jeep Willis, v něm dva američtí vojáci a považte, já poprvé viděl živého černocho. Posunky dali najevo, že nás svezou a nedaleko Loučeje měli polní tábor, vzali nás tou cestou přes „Chum“ (schválně to píšu tak, jak to všichni v Loučeji vyslovovali), nahoru cestou na Vlkanec a vysadili nás před strejdovou hospodou, první dům vlevo, když se do Loučeje přijíždí od Vlkance.

Nedovedu si vybavit, ve kterých místech Váš mlýn stojí, vím jen o mlýně, který kdysi patřil herci Miloši Kopeckému, u vesničky Lhotka, tam mám taky příbuzné. Ta velká pila co je ve Mříči, patřila nejbohatší rodině v Rakovníku, rodině Šmídů. Snad stojí za zmínku, že jejich syn Jiří ještě žije, je mu přes osmdesát let a aby toho nebylo dost, ta jeho dcera si vzala kluka z Brloha. Šmídovi často jezdili na inspekce na pilu a při jedné z těch cest poznali i moji maminku a nabídli jí místo kuchařky v jejich mlýně v Rakovníku, původně byl poháněn vodou z Rakovnického potoka, později tam byl nainstalován obrovský parní stroj. U něj dělal strojníka můj táta.

S troškou nostalgie se mi vybavují, možná ne zcela přesně, jména lidí z Křemže. Pan doktor Mašek, ale je to jen shoda jmen, pan učitel Heral, takový droboulínek mužíček, dodnes si ho dovedu vybavit, ten se v Loučeji často stavěl a dostal vždy něco ze skromných produktů strejdova hospodářství, se jménem Krigar se mi spojuje drogerie, Rozboud, už si nevzpomenu, ale potomek František se mnou chodil do školy v Praze, pak jméno Paclík, tuším, že koloniál a možná i benzinová pumpa, dodnes snad stojí vedle kostela, hospoda se snad jmenovala u Staňků, myslím, tu hospodu, která je na náměstí nad silnicí do Chlumu, když se díváte od kostela na Klet, tak je hned naproti. Tuším, že přes silnici je škola. Mám dojem, že na náměstí bývala ještě jedna hospoda, v těch místech, co pak byla samoška Jednoty. Do Křemže jsme chodili do kina, myslím, že tehdy nehráli denně a dodnes si vzpomínám, že jsem tam viděl západoněmecký

film Velké pokušení. Jo, ale na co si vzpomínám docela přesně, byla cukrárna pana Znamenáčka, a měl tam speciality, které nikde v Evropě nevidět, tvrdé bonbony Fialky, jak barvou tak vůní nezapomenutelné a taky Maliny týchž parametrů. Ve strejdově hostinci se často stavíval hajný pan Krása, nebyl sice z Křemže, měl hájovnu blízko stanice lanovky na Klet.

Ani ve snu jsem netušil, že v Křemži váš rod začal s elektrifikací tak časně. Vzpomínám si, že dlouho po válce se v Loučeji svítilo petrolejkami, měly kruhovitá zrcátka a strejda je vždy po ohřátí cylindru na provozní teplotu a následném povytažení knotu věšel na zeď.

V Loučeji měla jediné rádio rodina Šafářů, oni se ale jmenovali Sládkovi, v Loučeji měl každý nějakou přezdívkou, která byla vžitější, než skutečné jméno. Tak jejich rádio nemělo akumulátor, ale obrovskou dřevěnou bednu, ve které byly do asfaltu zalité klasické ploché baterie, a pan Sládek to rádio pouštěl vždy jen na několik minut, na zprávy. Jeho nejmladší syn ještě žije, myslím, bydlí ve Křemži v paneláku a protože je vyučený sedlář, dělal v místní STS, spravoval tam řemeny u zemědělských strojů. Starší byl Míra, nejstarší Venca jezdil gazíkem a pendloval a pendloval mezi Kletí a Krumlovem, jestli jezdil pro hvězdárnu nebo pro TV vysílačku, už nevím.

Jak už jsem řekl, elektrifikace proběhla v Loučeji někdy v padesátých letech a vaši jmenovci, možná jste dokonce příbuzní, tehdy byla statistická vzdálenost dosažitelnosti partnera za účelem sňatku asi 6 kilometrů, tedy nejbohatší sedlák v Loučeji a starosta Diviš se ve skutečnosti jmenoval Čížek a já byl vždy unešen, když nejstarší Honza vypajcroval na prostranství před stodolou benzinový stabilák, no nádhery, o magneto brnkal palec poháněná vačkou, chlazení, považte, byla děrovaná trubka, ze které čürala voda na dvě síta uspořádaná jako střecha se stékáním po těch sítích chladila. Ale zážitek vůbec největší byl, když Honza Divišů si posunul furiantsky čepici s kšiletem na zátylek a za ucho, do pusy vložil párátku, ten setrvák roztočil. Přitom úzkostlivě dbal na to, aby se frajersky posazená čepice ani o píď neposunula z nastudované polohy. Místní děvuchy šílely nad tou odvahou a kdyby byl na ženský, jako že nebyl, ale jeho brácha Tomeš, to bylo jiný kafe, tak ji mohl převést za pár minut na mlatě nebo na parni z polohy vertikální do horizontu, ale tehdy se dost dbalo na morálku, lidé ze všech vesnic v okolí chodili do Křemže do kostela a to by jim bylo triko malý, kdyby se to pan farář domák a zmínil se o tom z kazatelny. Když dostal ten setrvák certle, zaklapnul Honza chcípák a nastala hodina pravdy. Zpravidla se motor rozběhl až na třetí, čtvrtý pokus a pak nastalo něco, nad čím by dnes zaměstnanec z inspektorátu bezpečnosti práce dostal tutově infarkt. Když se totiž ten benziňák rozběhnul, tak nastala příhodná doba pro Honzův majstrštyk, uchopil ten zatraceně těžkej plochej hnací řemen a za plného běhu se ho snažil nahodit na ten roztočený setrvák. Taky se mu to nikdy nepodařilo napoprvé, pokud ano, tak zpravidla po pár vteřinách stejně spadnul a Honza Čížků, řečený Honza Divišů se podrbal na zátylku a jal se klínkovat litinová kolečka

stabiláku. Tehdy zemědělci fasovali, podle výměry polí, červený benzin, aby se rozpoznal od toho bezbarvého, co byl drahý a nebyl ho dostatek a strejda Jindrů mi dal litr do flašky od rumu, já jel do vesničky Borová u Chvalšín a druhý

strejda Beranů měl motorku Zetku 98 ccm a já ji proháněl. U nás po tom Esenbáci dost šli, ale tam se to tak nebralo.

*Ale dost vzpomínání. S pozdravem a přáním úspěchů –
Josef Mašek*

SEZNAM KNIH PŮJČENÝCH V SOUBORECH Z MĚSTSKÉ KNIHOVNY V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Signatura	Autor	Název		Signatura	Autor	Název	
Naučná							
738		Keramika bez hmotného kruhu		159.9	Siewert Horst H.	Tentokrát již správně!	
641.5		Recepty naší rodiny. Domácí saláty	6.	613.2	Stanway Penny	Léčebná výživa při běžných	
615		Rodinná domácí apatyka		746	Steinbach Tanja	Pletené ponožky	
159.92	Allen K. Eileen	Přehled vývoje dítěte od prenatalního..		618	Strusková Olga, 1950-	Metoda Ludmily Mojišové	
699.8	Bastian Hans-Werner	Bezpečný dům a byt		615.89	Svirinskaja Alla	Tajemství energie	
745.5	Brydová Monika, 1969-	100 a 1 nápad na originální tričko		913(4)	Štoviček Jan 1977-	Nemaluj trola na zeď	
633.88	Bulánková Iveta	Léčivé rostliny na naší		821.111	Taylor Greg	Na stopě Šalamounova klíče	
159.9	Caprio Frank	Pomoc autohypnózou		391	Teršl Stanislav	Abeceda textilu a odívání	
613.8	Carr Allen, 1934-	Jak přestat kouřit		908	Toušlová Iveta 1968-	Toulavá kamera	3.
001.94	Cayce Edgar	Tajemství Atlantidy		908	Toušlová Iveta 1968-	Toulavá kamera	4.
613.8	Cleese John 1939-	Život a jak v něm zůstat naživu		908	Trávníčková Marie	52 magických výletů	
929	Čermák Petr 1956-	Petr Čech		613	Treutwein Norbert	Jak vyzrát na počasí	
908	Česal Aleš, 1976-	Před branou Šumavy		908(931)	Vaněk Aleš 1971-	Aotearoa-země dlouhého bílého mraku	
616	Dienstbier Zdeněk	Předcházíme rakovině		613.2	Voak Sally Ann	Dieta pro čokoholiky	
69	Dubois Petroff	Podkrovní		615.82	Voltaire Camille	Self-lifting. Gymnastika a masáže obličej	
613.2	Formáček Marie	Jablečný ocet		929	Wichterle Otto	Vzpomínky	
641.5	Fraser Linda	Kuře		633.8	Wojtowicz Dalibor	Bylinky z vlastní zahrady	
173/176	Gurrentz Sheryl	Maminkou spokojené a beze stresu		908(510)	Zola Alberto	Čína	
635.9	Haager Jiří 1943-	Orchideje v bytě		Beletrie			
2	Halík Tomáš 1948-	Prolínání světů				Neviditelné příběhy	
634	Himmelhuber Peter	Ovocné a okrasné dřeviny -				Záhada kamene mudrců	
133	Hogue John	Kniha proroků v prahu milénia			Bauer Jan 1945-	Smrt kmotřička	
791	Hora Pavel	Kdo je kdo v českém filmu			Beneš Jan 1936-2007	William Conrad	
929	Hománová-Jodasová	Blechy v kůžichu			Boulle Pierre	Kočka, která zbožňovala	
635.9	Huml Vladimír 1945-	Cibulnaté rostliny			Braun Lilian Jackson	Poslední návrat	
72	Humphrey Caroline	Posvátné stavby			Cimický Jan 1948-	Říkej mi lži	
343	Chmel Ladislav 1941-	Nejzajímavější poprav			Crusie Jennifer	Milenci z Benátek	
635	Jablonský Ivan, 1942-	Rostliny pro posílení			Di Robilant Andrea	Píseň gladiátora	
159.9	Janča Jiří 1924-	Psychotronika pro každého			Doherty P. C 1946-	Treveryan	
641.5	Jarolímková	Jak připravovat obiloviny			Du Maurier Angela	Čaroděj Belgarat. Soumrak	
94(437.3)	Kalista Zdeněk	Valdštejn			Eddings David 1931-	Čaroděj Belgarat. Úsvit	
613	Karger Petr	Péče o dítě do tří let			Eddings David 1931-	Královna věků	
929	Klostermann Karel	Vzpomínky na Šumavu			Eddings David 1931-	Rivanský trůn	
615.89	Kneipp Sebastian	Léčení vodou			Erian Alicia	Arabka	
929	Kolář Luboš Y.	Svatý erotik Karel IV.			Gulland Sandra 1944-	Poslední velký tanec na Zemi	
636.6	Kolar Kurt 1933-1999	Papoušci			Hall Sarah 1974-	Údolí zkázy	
82	Kovařík Petr 1946-	Literární mýty, záhady a aféry			Hašek Jaroslav	Opilecké historky aneb,	
913(100)	Kovaříková Lucie	S Luckou a Michalem kolem			Hejzman Pavel 1927-	Píseň Juditina	
81	Lajdár Milan 1955-	Když se řekne... aneb, Co			Kadoch František	Lidé, lidi, lidičky...	
908	Lískovec Ed	Šumavou na běžkách			Karlicková Jana D.	Přechodné bydliště	
575	Margulis Lynn, 1938-	Symbiotická planeta			Keamey Paul 1967-	Druhé císařství	4.
641.5	Mazel Judy	Recepty pro doživotní štěstí			Keamey Paul 1967-	Hawkwoodova cesta	1.
929	Mrva Vlastimil 1958-	Ještě jsme vám chtěli říct...			Keamey Paul 1967-	Království kacířů	2.
159.9	Nešpor Karel 1952-	Návykové chování a závislost			Keamey, Paul, 1967-	Železné války	3.
13	Oetinger Manuela	Aura v každodenním životě			Kenner Julie	Šifra Givenchy	
13	Oetinger Manuela	Aura v každodenním životě	2.		Kessler Leo 1926-	V krvi a sněhu	
159.9	O'Keeffe John	Týden pro větší tvořivost			King Stephen 1947-	Čaroděj a sklo	4.
94(3)	Oliva Pavel 1923-	Zrození evropské civilizace			King Stephen 1947-	Pistolník	
641.5	Partyková Vilma	Váříme nemocným rakovinou			King Stephen 1947-	Pustiny	3.
635.9	Pasečný Petr 1956-	Jehličnany pro zahrady a skalky			King Stephen 1947-	Temná věž 7.	
635.9	Pasečný Petr 1956-	Listnaté dřeviny na zahradě			King Stephen 1947-	Tři vyvolení	
687.55	Pericone Nicholas	Vrásky			King Stephen 1947-	Vlci z Cally	5.
27	Ravik Slavomír 1932-	O světcích a patronech			King Stephen 1947-	Zpěv Susannah	6.
929	Rohál Robert 1959-	Karel Svoboda			Koontz Dean R. (Dean	Rychlost	
635.9	Röllke Frank	Orchideje			Lieckfeld Claus-Peter	Kniha Haithabu	
159.9	Rosetree Rose	Naučte se číst z tváře			Long Kate 1964-	Jak překousnout babičku	
615.89	Rucki Štěpán 1962-	Alternativní medicína			Macomber Debbie	Zásah z nebe	
376	Serfontein Gordon	Potíže dětí s učením a chováním					
36	Schooler Jayne E.	Adopce, vztah založený na slibu					

Signatura	Autor	Název		Signatura	Autor	Název
	Moos Lisa 1968-	Poprvé a pak pořád znovu		M 94(100)	Deary Terry	Piráti
	O'Connell Carol	Škola zločinu		M 94(100)	Deary, Terry	Rytíři
	Peroutková Ivana	Dům s vůní zmoklé psí srsti		M	Gemmell Kathy	Němčina
	Piliupik Andrzej	Sestřenky		M 793	Günther Tobias	1000 bláznivých her
	Ryan Denise	Ďáblovo království		M 173/176	Kampwerth Karin	Holky jsou přece bezva
	Slaviček Jiří 1942-	Hvězdy pod Libínem		M 173	Kopietz Gerit, 1963-	Táta, máma a jak na ně,
	Stifter Adalbert	Hvozd		M	Krolupperová, Daniela	Proč mluvíme česky?
	Swofford Anthony	Mariňák		M 793.8	Robinson Richard	Kouzelná věda
	Taillefer Katrin	Evangelium. Moře hořkosti.	1.	M 745.5	Smith Soonboke	Origami pro radost
	Taillefer Katrin	Evangelium. Syn člověka	2.	M 687.5	Wadson Jackie	Copánky pro radost
	Taillefer Katrin	Evangelium. Spasitelka světa	3.	M 794	Yoe Craig	Optické triky a iluze
	Tremayne Peter 1943-	Dým ve větru		Mládež beletrie		
	Ulč Ota 1930-	Klokání a obtížné sousedství		M	Brezina Thomas 1963-	Noc ožvlýchlých mumii
	Varská Anna	Bosé nohy ve vesmíru,		M	Brezina Thomas 1963-	Škola hrůzy
	Zonová Anna 1962-	Za trest a za odměnu		M	Funke Cornelia 1958-	Příšerky a jejich historky
Mládež naučná				M	Hohlbein Wolfgang	Cesta na sever
M 745.5	Bubíková Michaela	Plyšáci z chlupatých drátků		M	Knister 1952-	Čarodějka Lilli ve škole
M 159.9	Carter Philip J.	IQ testy		M	Snicket Lemony 1970-	Ponurá sluj
				M	Wilson Jacqueline,	Narozeniny

Dne 22. 9. 2007 proběhlo ve Chmelné tradiční setkání seniorů.

I když počasí lákalo spíše na procházku, pozvání přijalo cca 140 seniorů. O dobrou náladu se zasloužila kapela pod vedením MUDr. Jana Maláska.

Svoji premiéru zde měla polka složená panem Pospíšilem.

INFORMACE

ZÁLOHA NA VODNÉ A STOČNÉ

se vybírá ve dnech středa až pátek:

- říjen 10. – 12. 10. 2007
- listopad 14. – 16. 11. 2007
- prosinec 12. – 14. 12. 2007

Středa: 12:30 – 17:00 h, čtvrtek: 12:30 – 16:00 h, pátek:
12:30 – 14:30 h v přízemí Radnice Křemže, č. dveří 11.

ÚŘAD PRÁCE,

Státní sociální podpora, pobočka Křemže

8. října 2007
29. října 2007
26. listopadu 2007
17. prosince 2007

*DĚTI, CHCETE SI
S NÁMI HRÁT,
SPOLEČNĚ TVOŘIT
A NĚCO ZAJÍMAVÉHO
SE DOZVĚDĚT?*

Těšíme se na individuální práci
s předškolními dětmi ve věku 3 – 6 let.

Nabízíme: klidné prostředí v soukromí
prohloubení morálních zásad
tvořivou činnost
práci s netradičními pomůckami.

**První setkání se uskuteční dne
11. 10. 2007 ve čtvrtek od 13:00 hodin.**

Informace

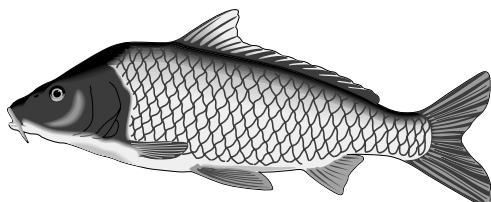
na tel. 380 741 686 nebo 728 845 920 pí Fuxová.
Z důvodu omezeného počtu, prosíme případné
zájemce, aby se nahlásili předem.

UPOZORNĚNÍ

- Kamerový systém byl rozšířen na další ulice a prostory Základní školy.
- Dne 17.10 proběhne od 16:30 hodin v sále Radnice ve Křemži vítání nových občanů.
- Upozorňujeme všechny spoluobčany na přísný zákaz skládky za hřbitovem. Označení zákazu skládky bylo na tomto místě již několikrát, ale vydrží zde jen několik dní. Odpad ze hřbitova prosím vkládejte do přistaveného kontejneru.

Výlov

Podnovoveského rybníka s prodejem ryb
dne 10. listopadu 2007
od 8:00 hodin.

PROVÁDÍME

vedení účetnictví
účetní poradenství
daňová přiznání

Ing. Konstantin Štibic, Lhotka 3
tel. č. 380 741 960 a 732 722 579

Nebo kancelář č. 7

na Úřadu městyse Křemže
pátek od 9:00 do 13:00 hodin
penzijní pojištění u Winterthur
stavební spoření s Buřinkou
pojištění osob, majetku
a rizik u Allianz, a. s.

Ing. Jitka Štibicová, Lhotka 3
tel. č. 380 741 960 a 605 777 341

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NARODILI SE NOVÍ OBČÁNCI

Michal TESAŘ
Chlum – 2. 8. 2007

Tomáš LONGAUER
Křemže – 22. 8. 2007

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Bohuslav KUDLÁČEK
Lhotka – 80 let

Božena DUDOVÁ
Křemže – 80 let

Alžběta Stropková
Křemže – 80 let

NAVŽDY JSME SE ROZLOUČILI

Růžena HOUSEROVÁ
Chlum – 84 let

Marie ŠANDEROVÁ
Chmelná – 83 let

Až se zima zeptá ...

Nabízíme vám:

- *krbová kamna, sporáky*
- *teplovodní kotle, otopná tělesa,*
- *kouřové roury*
- *dřevěné brikety*

Stavební firma JICA, s. r. o.

**Nový Dvůrek 184
382 03 Křemže**

Jiří Cába: mobil: 776744375

Jiří Cába ml.: mobil: 777278140

Kancelář: tel. + fax: 380727146

e-mail: jica@centrum.cz

INTERNET PRO KAŽDÉHO

Nejlevnější připojení bez omezení!

Nežádanější tarify:

512/512 kb/s - agregace 1:20 za 270,-
1024/768 kb/s - agregace 1:30 za 399,-

Není třeba pevná linka!
Připojení je trvalé 24 hodin denně!
Není třeba se po každém zapnutí PC připojovat!
Nejste omezeni objemem stažených dat!
100% ochrana proti přespřevování na placené stránky!
Velmi rychlá realizace a servis!

Připojení v paneláku: Kč 300,-
(Zákazník repol. radové zařízení, av. jen kabel a instalace do bytu)

Připojení v rodinném domku: Kč 3.000,-
(Zákazník získá radové zařízení a antenu. Cena vč. instalace!)

Na zařízení zakoupené u nás máte záruku
po celou dobu využívání služeb!

aagneth
PROVIDER
Poskytovatel internetových služeb
Prostředí výpočetní a rádiové techniky
www.aagneth.cz

 774 992 552, 775 993 553

Provozují: Jan KANDÉRA & spol. 382 32 Velešín 378

Ceny v Kč, včetně DPH

Vysokorychlostní bezdrátový INTERNET

Wi-Fi G2 s tarify

- **termnet** FixPrice

ani korunu navíc za překročená data

- **termnet** FixSpeed

stálá profil rychlost připojení

Dopřejte si **KVALITNÍ** internetové připojení se
službou **HELP LINE - NONSTOP** pomoc zákazníkům
!!!ZDARMA!!!

- > 128/ 64 kbps ... 295 Kč
- > 512/128 kbps ... 395 Kč
- > 768/192 kbps ... 595 Kč
- > 1024/256 kbps ... 795 Kč

se zařízením nyní
jen za

1,-Kč

Doporučte internet svým přátelům a známým..

Za každého nového zákazníka, máte od nás

1 měsíc připojení !!!zdarma!!!

Službu poskytuje:

termnet a.s.
Pianá 67, České Budějovice
tel.: +420 606 687 309, +420 387 685 148
wifi@termnet.cz • www.termnet.cz

Ceny jsou bez DPH. Zařízení za 1 Kč platí při podpisu smlouvy na 24 měsíců.
Bližší informace a podrobné tarify najdete na www.termnet.cz

To nejlepší z brambor ...

- přijímáme objednávky
brambor k zimnímu uskladnění

Otevírací doba:
Po - pá 8 - 12 13 - 17
Sobota 8 - 12

Realitní JIH kancelář

NABÍDNĚTE NÁM VAŠE NEMOVITOSTI
K PRODEJI ČI K PRONÁJMU

V RÁMCI NAŠICH SLUŽEB PRO VÁS ZAJISTÍME:

- Inzerce Vaší nemovitosti na internetu, vývěskách a v tisku
- Koupí nemovitosti dle Vašeho přání
- Vyhledání zájemce o Vaši nemovitost
- Doklady z katastrálního úřadu
- Kupní smlouvy zpracované advokátem
- Vklad kupní smlouvy na příslušný katastrální úřad
- Znalecké posudky
- Právní a finanční servis
- Spolupráci s odborníky pro stavební spoření a úvěry

Latrán 83, Český Krumlov, 381 01
tel.: 380 713 025
mobil: 775 150 133, 775 140 133
e-mail: reality.jih@atlas.cz

www.realitkajih.cz

Užijte si Vánoce již v říjnu!

Přijďte si v říjnu pro
dvojitou výhru!

Vyhraje jednou,
můžete i dvakrát:

Každý den
jeden
z vás získá
100 litrů paliva.

Myslete na svou bezpečnost a připravte se na zimu včas! Všichni, kdo si od 1. do 31. října koupí 4 zimní pneumatiky Michelin, získají dárek. A každý říjnový den jeden zákazník vyhraje kupon na 100 litrů pohonných hmot zdarma!

URBAN s.r.o.
pneu

České Budějovice Homole 16, tel./fax: 387 203 505, mobil: 602 184 333

KŘEMEŽSKO - měsíčník
Vydává: Městys Křemže
Náměstí 35
382 03 Křemže
www.kremze.cz
DIČ: CZ00245950
Zodpovídá: J. Troup
Redakce: J. Boršovský, J. Cipínová,
Petr Resch, Jan Mejzlík

Uzávěrka: 30. 9. 2007
MK ČR E 11574
Tisk: Josef Posekany
tel.: 387 312 242
e-mail: jposekany@iol.cz
Počet výtisků: 450 ks